

शब्द उवाच ।

वदतीर्यं मुनिर्यावत् तावत् स दद्धेश्चिलैः।
सञ्चावयषसम्पूर्णो गच्छानन उमासुतः ॥
किरीटकुङ्कलधरो युग्माहः सुलोचनः ।
वामदश्चिखभागे च सिद्धिट्टिविराजितः ।
दृष्टि विनायकं स्कद् । तथाभूतं निजेच्छया ।
हर्षयोत्सुक्लनयना देवः सर्वे तदाबुवन् ॥
गच्छानन इति खातो भविताथ्यं जगत्तये ।
एवं भाद्रचतुर्थी स अवतीर्णे गच्छाननः ॥”

गच्छादिः, पुं, (गच्छस्य अरिः शब्दः)। तत्त्वाश्चक्त्वात् तथात्मः ।) हृष्टविशेषः । सिंहः । यथा, “गच्छारिष्ठसर्विहयोः” । इति इदुपचनः ।
गच्छाश्चनः, पुं, (गजेन इस्तिना अश्वते अदाते इति । गज + अश्व + कर्मणि ल्युट् ।) अश्वत्य-हृष्टयः । इति रत्नमाला ॥ गच्छाद्वयोऽपि ॥
गच्छाश्चना, रूपी, (अच्छातीति । अश्व ग भोजने + कर्मणि ल्युट् । गजः अश्वनो भवत्तो यस्तः ।) भङ्गा । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (यस्तिनियं यवद्विधयते तद्यथा,—

“गच्छाश्चना-कुम्भिक-हाडिमानां
रसैः हते तैलधृते सदप्ति ॥”

इति सुश्रुते उत्तरतन्त्रे चत्वारिंश्चमेधाये ॥
श्वलकौटुकः । पद्मसूलम् । इति रत्नमाला ॥
गच्छास्यः, पुं, (गच्छस्य आस्यं मुखमेव आस्यं अस्य ।) गयेशः । इति ईमचनः ॥ (गच्छस्य आस्यम् ।) इस्तिमुखे ज्ञाते ॥
गच्छाहः, ज्ञाते, (गजेन गच्छानना आहयते इति गजेन सह आङ्गा संज्ञा यस्य इति वा ।) इस्तिनापुरम् । इति मेदिनी ॥
गच्छाक्यः, ज्ञाते, (गजेन गच्छानना आहयोऽस्य ।) इस्तिनापुरम् । इति शब्दरत्नावली ॥

गच्छाङ्गा, रूपी, (गच्छस्य आङ्गया संज्ञया आङ्गा च ज्ञा यस्याः ।) गच्छिप्यलौ । इति मेदिनी ॥ (पर्यायोऽस्या यथा,—

“करिपिण्येलीभक्षणा कपिवल्ली कपिवल्लिका ।
श्रेयसी वशिश्वसापि गच्छाङ्गा गच्छिप्यली ॥”
इति वैदाकरत्नमालायाम् ॥

गच्छाया, रूपी, (गच्छस्य इष्टा प्रिया ।) विदारी ।
इति राजनिर्वणः ॥ सुँइकुम्भः इति भाषा ॥
गच्छोपवणा, रूपी, (गच्छोपदेन युता उवणा पिप्पली ।) गच्छिप्पली । इति राजनिर्वणः ॥
गञ्जः, पुं, (गनि भावे + घन् ।) अवज्ञा । भाष्टागारम् । खनिः । इति ईमचनः ॥ गोष्टागारम् । इति इस्तिनापुरम् ॥

गञ्जः, पुं रूपी, (गनि भावे + घन् ।) भाष्टागारम् । इति मेदिनी ॥

गञ्जा, रूपी, (गञ्ज + टाप् ।) मदिराश्चहन् । इति मरः ॥ १२८ । खनिः । इति मेदिनी ॥ पामरसद्ग ।
मद्यभाष्टम् । इति शब्दरत्नावली ॥

गञ्जिका, रूपी, (गञ्जा + स्वर्णे कन् अत इतम् ।) मदिराश्चहन् । इति शब्दरत्नावली ॥

गड़, इ, गड़े । इति कविकल्पदमः ॥ (भां-परं-अकं-सेट्-इदित् ।) इ, कर्मणि गरड़ते । गड़े कपोलविषयक्रियायायाम् । तथा च । यत्र द्रव्य-निर्देशस्त्वं तन्निक्रियाविशेषो लक्ष्यते । इति मैत्रेयोपदेवै ॥ रमानाथसु कुड़ा कार्कश्य इव्य-सात् कार्कश्य इव्युट्टतापा कपोलकर्तुककार्कश्य-मिति याचार्याय गड़ति कपोलः पांशुना इत्युदाहृतवान् । केचित्तु गड़ इति शब्दस्य शुत्-प्रत्यर्थमेवायं धातुर्मन्त्रयो न तत्साक्षयत्र प्रयोगः इत्याह । इति इर्गादासः ॥

गड़, म सेके । इति कविकल्पदमः ॥ (भां-परं-सकं-सेट् । बठादिः ।) म, गड़यति । सेकः चर-यम् । गड़यति बठात् पानौयम् । डलयोरेक-त्वात् लस्यैव प्रायः प्रयोगः । इति रमानाथः । तन्मते तु लान्तपञ्चेष्टीपि मातुवत्यः । स्मते तु लानो वस्त्रमाणः स लतुवन्यशून्यः इति विरोधः । इति इर्गादासः ॥

गड़ः, पुं, (गड़ति गलति हृष्टाज्ञालादिष्यो वा चरतीर्थयोः । गड़ + अच् ।) मत्स्यमिदः । गडुइ माक् इति भाषा ॥ अन्तरायः । इति मेदिनी ॥ परिखा । अवधानम् । इति शब्द-रत्नावली ॥ देश्विशेषः । राजनिर्वणेह गड़लवण्य-पर्याये गड़देश्वजमिति दर्शनात् ॥

गड़कः, पुं, (गड़ + स्वर्णे कन् ।) मत्स्यविशेषः । गडुइ माक् इति भाषा । तत्पर्यायः । शङ्कु-लार्भकः २ । इति मरः ॥ १ । १० । १७ । गड़ः, इ गलः ४ गलकः ५ । इति शब्द-रत्नावली ॥ अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । रुद्धत्वम् । कथायत्वम् । शौष्ठवत्वम् । लघुत्वम् । इति राजवल्लभः ॥

गड़यनाः, पुं, (गड़यति चलमिति । गड़ चरणे + शिच । “तभूवहिवसिमालिसाधिगैति ।” उर्यां ॥ १२८ ॥ इति भक्त् । चटादिलात् मिले मितां द्रुखः अव्यामन्त्रीति गैरयादेशः ।) मेषः । इति सिद्धान्तकौसुदासुगादित्वितिः ॥

गड़लवण्य, रूपी, (गड़देश्वाज्ञातं लवण्यम् । श्वाक-पार्थिवादित् मध्यपदलोपिसमाप्तः ।) संवर-देश्वीवलवण्यम् । सामरसुणा इति भाषा ॥ तत्-पर्यायः । शुभ्रम् २ एव्योजनम् ३ गड़देश्वजम् ४ गड़ोत्थम् ५ महारम्भम् ६ संवरम् ७ संवरो-द्रुखम् ८ । अस्य गुणाः । उत्कात्मम् । लवणत्वम् । द्रूषदश्वलम् । मलापहत्वम् । दीपनलम् । कप-वाताशैर्णनाश्चित्वम् । कोष्ठशेषनलवत्प । इति राजनिर्वणः ॥

गड़देश्वजन्, रूपी, (गड़देश्वात् ज्ञायते इति । जन + दः ।) सांवरलवण्यम् । इति राजनिर्वणः ॥

गड़ि, पुं, (गड़ + इन् ।) वत्सतरः । इति राज-निर्वणः ॥ अलसो गवादिः । गड़िया इति भाषा ॥ यथा, काव्यप्रकाशे ।

“युग्मानमेव दौरत्प्रग्रहुरि धूर्यो नियुज्यते । असंज्ञातकिञ्चक्षन्मः सुखं स्वप्निति गौर्गड़िः ॥”

गडुः, पुं, (गड़ + वाहूलकात् उन् ।) गलगड़ः ।

एहगुडः । स तु घाटामस्तकयोर्मध्ये मांसटहिः । इति लिङ्गादिसंग्रहे अमरभरतौ ॥ कुजः । इति मेदिनी ॥ श्वलाक्षम् । इति शब्दरत्नावली ॥ किञ्चुकः । इति चिकार्कशेषः ॥ विषम-यस्तिः । यथा काव्यप्रकाशे तदेतत् कायान्त-गंहभूतमिति नास्य मेहलवत्यं लातमिद्यत्वं तदृकाकारः । (“न च अजागलस्तनवदन्त-गंहनुना तेन किं वेति वाचम् ।” इति वैदान-भाष्यम् ।)

गडुरः, चिः, (गडुल + रस्य लत्वम् ।) कुजः । इति शब्दरत्नावली ॥

गडुलः, चिः, (गडु: स्थूलमांसपिण्डविशेषः अस्या स्त्रीति । गडु + “विभादित्यस्त्रीति ।” ५ । २ । ८७ । इति लच् ।) कुजः । इति मरः ॥ १२६ ॥ ४८ ॥

गडेरः, पुं, (गड़ + “पतिकार्कुटिगदिगुहिद्वनशिष्य एरक् ।” उर्यां । १ । ५६ । इति एरक् ।) मेषः । इति चिकार्कशेषः ॥

गडोत्यं ज्ञाते, (गड़देश्वात् उत्तिष्ठति संज्ञायते इति । गड़ + उत् + स्त्रा + कः ।) गड़लवयम् । इति राजनिर्वणः ॥

गडोलः, पुं, (गड़ + “कपिगडिगण्डिकटिपटिभ्य ओलच् ।” उर्यां । १ । ६७ । इति ओलच् ।) गुडः । इतुशादिकोषः ॥ ग्रासः । इति देम-चन्द्रः ॥

गडूरिका, रूपी, (गडुरः जलप्रवाहः सोऽस्या-मस्तीति । यहा गडुरः मेषपालः तमगुगच्छ-तीति । उन् टाप् च ।) अच्छातप्रवाहागम-स्त्रूलो धारावाही नदीविशेषः । इति केचित् । मेष्यैवैरनुगम्यमाना मेषी । इत्यन्ये । इति काव्यप्रकाशटीकायां महेश्वरः ॥

गडुकः, पुं, (गडुक इति निपातनात् द्वित्वम् ।) जलपात्रविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥ गाड़ इति भाषा ॥

गड्डूकः, पुं, (गड्डूक इति एवोदरात् उकारस्य दीर्घत्वम् ।) गड्डूकः । इति शब्दरत्नावली ॥

गजः, त् क संख्याने । इति कविकल्पदमः । (अदन्तचुरा-परं-सकं-सेट् ।) गर्द्धन्योपदः । गजयति । इति दुर्गादासः ॥

गजः, पुं, (गरायते गजयति वा कर्मणेष्ट । कर्त्तरि अच् वा ।) समदः । (यथा, हितोपदेश १ । ८३ ।) [फलम् ।]

“न गजस्यायतो गज्जेत् सिद्धे कार्यं समं प्रमथः । (यथा, मेषदृते । ४५ ।

“भर्तुः कर्षक्षविरितिगम्भैः साहृं वौह्यमायाः ॥” बद्रागुचरः । (यथा, गोः रामायणे । ५ । ८४ । ७१ ।

“धनाध्यक्षसमां देवः प्राप्तो हि वृषभध्यजः । उमासहायो देवेशो गौच्छ वह्निर्भूतः ॥” सैनासंख्याविशेषः । तद्यथा । गजः ॥ २७ । रथाः ॥ २७ अच्छाः ॥ १ पदातिकाः ॥ १३५ सु-दर्येन २७० । इति मरः ॥ २ । ८ । ८१ । (यथा, महाभारते ।

“त्रयोगुल्मा गजो नाम वाहिनी तु गणाक्षयः ॥”